საქართველოს რესპუბლიკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთე

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 223. ხუთშაბათი, 13 სექტემბერი, 1997 წელი

ზაზამთარ ეოდის

ეოლიტიდნელი ინკრეტიკული ეიმეეილი

როცა არ ეეეიელლია არც ეუნდა დაპირდ!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

საქართველოს რესპუბლიკა
№228. პარასკევი, 13 სექტემბერი, 1997 წელი.

„ევროპეის დერეფანი“ ევროპისკენ მიიწევს

„ბრასკამდე“ – „პეტრამდე“ შუაში ზღვის გაკვლევა

ევროპეის ეროვნული ენერგეტიკული კომპანიის ინფორმაციით, ბოლო ორ კვირაში ბრასკამდე ნავ ერიდენ ... ...

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 229. შაბათი, 13 სექტემბერი, 1997 წ.

ფოტოზე ნაბიჯებიან ირიან ბიჭიკეფელი ეკიპერსის ხაჭაჭრი ვეფხ, რომელიც ხახეულ იყო დატვირთული. ეკიპაჟის 38-ე წელი შეკვეთებრივი გადაირბინა.

ქალების 93 პროსპექტი დაუპყოფილებლობის ბრძნობას განიცდიდა

ბაკურიანი ქალების ნახტომის ზეგი ირაფრის დიდი ინ ბამეეეეეოოოა ხეეეეეი ფოტო ოთ ბამეეეეეოოოა ხეეეეეი ფოტოზე ოთეთრმაფაი. ეკიპაჟის 38-ე წელი შეკვეთებრივ გადაირბინა.

ბაკურიანი ქალების ფასისაგენ ბამეეეეეოოოა ბამეეეეეოოოა ბამეეეეეოოოა

თბილისის უნივერსიტეტი

№229. შაბათი, 13 სექტემბერი, 1997 წელი.

საქართველოს რესპუბლიკა | ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გაზეთი | № 6

დღე პირველი

პირველ სექტემბერს შთამბეჭდავი შეხვედრა გაუმართეს თბილისის უნივერსიტეტის რექტორატმა, დეკანატებმა და პედაგოგებმა პირველკურსელებს.

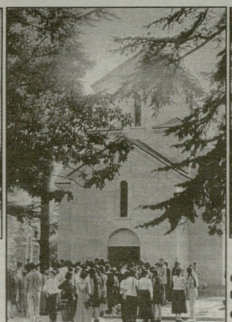

პირველ, მეექვსე, მეთერთმეტე გვერდებზე მოგითხრობთ რჩეულთა შორის რჩეულებსა და ახალგაზრდებთან შეხვედრაზე.

ზრუნვა

ასპირანტთა და სტუდენტთა სტიპენდიები გაიზარდა

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში სტუდენტთა და ასპირანტთა სტიპენდიები საგამოცდო სესიების შედეგების მიხედვით წელიწადში ორჯერ ინიშნება — 1 მარტიდან და 1 ივნისიდან.

გასული სასწავლო წლის 1 მარტიდან სტიპენდიები ასეთი ოდენობით იყო დანიშნული: დასწრებული სწავლების ასპირანტებს — 10 ლარი, სახელმბიონი სტიპენდიატებს — 10 ლარი, დასწრებული სწავლების ფრიადოსან სტუდენტებს — 8 ლარი, კარგოსან სტუდენტებს — 7 ლარი. მინიმალური სტიპენდია განსაზღვრული იყო 5 ლარის ოდენობით.

სასტიპენდიო ფონდის გათვალისწინებით, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის გრძანებით 1 ივნისიდან სტიპენდიები გაიზარდა. დასწრებული სწავლების ასპირანტთა სტიპენდია გახდა 15 ლარი, სახელმბიით სტიპენდია — 15 ლარი, დასწრებული სწავლების ფრიადოსან სტუდენტთა სტიპენდია — 12 ლარი, კარგოსან სტუდენტთა სტიპენდია — 10 ლარი, მინიმალური სტიპენდია — 7 ლარი.

საქართველოს პრეზიდენტის 1997 წლის 24 ივლისის № 389 გრძანებულებაში — „მოსახლეობის სოციალური დაცვის დამატებითი ღონისძიებებისა და ელექტროენერგეტიკაში ფასწარმოქმნის საბაზრო სისტემაზე ეტაპობრივად გადასვლის შესახებ" — აღნიშნულია, რომ სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლების სტიპენდიების ფონდი გაიზარდა 20 პროცენტით.

ამის შესაბამისად, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში 1 აგვისტოდან დაწესდა სტიპენდიის შემდეგი ოდენობა:

დასწრებული სწავლების ასპირანტებს დაენიშნათ 18 ლარი, სახელმბიით სტიპენდიატებს — 18 ლარი, დასწრებული სწავლების ფრიადოსან სტუდენტებს — 15 ლარი, კარგოსნებს — 12 ლარი. მინიმალური სტიპენდია 8 ლარი გახდა.

ინფორმაცია

ქიმიის ფაკულტეტზე ექვსი სტუდენტი მოვედით

სამმ წელია, სორსის განათლების საერთაშორისო პროგრამა საქართველოშიც ამოქმედდა და მოსწავლეახალგაზრდობას ეიოლნის დაუფლების ახალი ინტერესი გაუჩნდა.

ოლიმპიადები, რომლებიც სორსის ფონდისა და საქართველოს განათლების სამინისტროს ერთობლივი ღონისძიებებითა და ინიციატივით გაიმართა, ჩვენ, მოსწავლეებს, ეიოლნის და ნიჭის გამოვლენის შესაძლებლობას გვაძლევს.

თითოეული ჩვენთაგანის დაუღალავ შრომას უმეფეგოდ არ ჩაუვლია. გარკვა ჭარმატებით დაეკრეკნენა, — კონკურსში გავიმარჯვეთ, დაეკილლიდით და ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში უკანასკნელად ჩარიცხეს ექვსნი: ეკატერინა ბერაძე ქემიის ფაკულტეტზე ექვსი „ხორსელი" ვართ.

ღღეს ქიმიის ფაკულტეტის პირველი კურსის სტუდენტები ვართ. უნივერსიტეტში ბუნებრივად მიგვიღეს. მართალია, ჯერ სულ რამდენიმე ღღეა, რაც უნივერსიტეტელებად ვიწოდებით, მაგრამ უკვე მთელი არსებით ვგრძნობთ ჩვენს ირგვლივ შექმნილ პირობინულობას.

მიკაღწევთ მიზანს, ვფიქრე, მაგრამ ეს მარგო ჩვენი დამსახურება როდი. ალბათ, გეკერძოდა მისი ხორციელსმა, რომ არა ჩვენი მასწავლებლების თანადგომა, მასწავლებლებისა, რომლებმაც ცხოვრების ბგა ამოვეკრიეფინეს და ყოველნაირად ხელი შეგეწეკეს ენციაკლოპედიაზეა დაძალეგიანი. მაგრა ლიმონაანიე, ნუგეარ მაროგაძე, ნენე ფაქალაძე, ნანა გაგნიძე, ჯიალა კაკაურიძე, ჯუმბერ ნიკოლაიშვილი, — აი პიროვნებები, რომელთა ცხოვრების მრეკამი აღსაბრეკლთაოვის

იხ. ბეკ - 6 გვ.

მეგობრობის მერიდიანი

ამჯერად გეტინგენელებთან...

ᲫᲐᲠᲗᲣᲚᲘ უნივერსიტეტის მეგობარ უცხოურ სამეცნიერო ცენტრებს კიდევ ერთი — გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის გეორგ ავგუსტის სახელობის გეტინგენის უნივერსიტეტი შეემატა.

3 სექტემბერს თბილისის უნივერსიტეტის რექტორმა, აკადემიკოსმა როინ მეტრეველმა და გერმანული უნივერსიტეტის პრეზიდენტმა, „პროფესორმა შრაიბერმა ხელი მოაწერეს კვლევისა და სწავლების სფეროებში თანამშრომლობის გასაღრმავებლად დადებულ ხელშეკრულებას.

თანამშრომლობა დასაწყისსთვის წარმართება გერმანისტიკაში, აღმოსავლეთმეცოდნეობაში, არქეოლოგიაში, ისტორიასა და იურისპრუდენციაში.

ყოველმხრივ შეეწყობა ხელი პირდაპირი სამეცნიერო კონტაქტების დაყარებას მეცნიერთა და სტუდენტთა შორის. მოხდება სტუდენტთა გაცვლა ერთი სემესტრით ან ერთი აკადემიური წლით. გადორმდება პროფესორების, დოცენტების, ასისტენტების მიწვევა კვლევის ან კვალიფიკაციის შემდგომი ამაღლების მიზნით.

გეტინგენისა და თბილისის უნივერსიტეტებს შორის კავშირურთიერთობა 1994 წელს დაიწყო, როცა ქართველი გერმანისტები სამეცნიერო ვიზიტით ესტუმრნენ გეტინგენს. ამას მოჰყვა საერთაშორისო კონფერენცია საქართველოში — „თბილისი-გეტინგენი. ინტერკულტურული მეხსიერება". იგი მიეძღვნა პროფესორ რეზო ყარალაშვილის ხსოვნას.

წელს აპრილში თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის გერმანიაში ყოფნის დროს გამოითქვა სურვილი, ეს კონტაქტები ოფიციალური ხელშეკრულებით გაფორმებულიყო და გაღრმავებულიყო.

3 სექტემბერს იგი სამი წლის ვადით დაიდო.

სურათზე: (მარცხნიდან) გეტინგენის უნივერსიტეტის პრეზიდენტი, პროფესორი პაულ ლიუდვიგ შრაიბერი და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, აკადემიკოსი როინ მეტრეველი ხელშეკრულებაზე ხელისმოწერის შემდეგ.

ᲒᲘᲕᲘ ᲨᲔᲛᲘᲚᲐᲫᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ.

დღე პირველი

რჩეულთა შორის რჩეულნი

ელენე ბაზიერაშვილი.

მიხანდა კობერიძე.

თეა ხარიტონაშვილი.

დილის მზეს დაასწრეს პირველ სექტემბერს პირველკურსელებმა და უნივერსიტეტის პირველი კორპუსის ეზო-შემოგარენს მოაშურეს.

ტრადიციულად ასე იყო — საზეიმო შეხვედრას უმარაოვდა დედაუნივერსიტეტი ახალბედებს. შვიდწლიანი იძულებითი შესვენების შემდეგ იგი აღდგა.

— ახალგაზრდების ამ უცნაურმა ყრილობის ხილვამ ცოტა არ იყოს, შემაშფოთა, — იტყვის პირველ სექტემბერს ჩვენი სტუმარი, გეტინგენის უნივერსიტეტის პროზიდენტი, პროფესორი შრაიბერი, — მაგრამ, როცა მათ შეკრების მიზეზი შეიტყვე, გახარებული და გაოცებული დავრჩი. გილოცავთ, — ასეთი ერთსულოვნება შესაშურია.

დავით აღმაშენებლის სახელზე დაფუძნებულ ეკლესიაში გაიმართა საზეიმო პარაკლისი და ასობით პირველკურსელი მოვიდა ეკლესიაში.

შემდეგ მათ ფაკულტეტებზე მოუნყვეს შეხვედრები, გადასცეს სტუდბილეთები და ჩათვლის წიგნაკები, გააცნეს უნივერსიტეტის შინაგანაწესი და ცხოვრების საგზლად თითეულ მათგანს ბიბლია უსახსოვრეს.

კორესპონდენტი რამდენიმე პირველკურსელს ესაუბრა.

მირანდა კობერიძე,

დასავლეთ ევროპის ენებისა და ლიტერატურის ფაკულტეტის სტუდენტი.

ბაუმგარტენდანგე ეოცნებობდი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში სწავლაზე. დიდად დამეხმარა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის 53-ე საშუალო სკოლაში ინგლისური ენის გაკვეთილებზე შეძენილი ცოდნა.

რაც უფრო მეტი ენა იცი, მით უფრო დიდი ასპარეზი გაქვს, მით უფრო გამოსადეგი ხარ შენი ხალხისა და ქვეყნისათვის. ამჟამად დიდი მოთხოვნაა ენის მაღალკვალიფიციურ სპეციალისტებზე. აქედანვე შეეიდება სრულყოფილად დაეუფლო ინგლისურ ენას. ვიცი, დიდი ბედნიერება და სიამოვნება მელოდება — საფუძვლიანი მეცადინეობის შემდეგ შეეიგრძნო შეძსპირის ენის მშვენიერება.

აქედანვე განვსაზღვრე — ბაკალავრობით არ დავკმაყოფილდები, ისე ვისწავლი, რომ მაგისტრანტი გავხდე...

ელენე ბაზიერაშვილი,

გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტი.

თბილისის 36-ე საშუალო სკოლაში გეოგრაფიას გამორჩეულად ვსწავლობდი. ეს იმანაც განაპირობა, რომ მამას სწორედ გეოგრაფიის ფაკულტეტი აქვს დამთავრებული. ინტენსიურად ვმეცადინეობდი ინგლისურ ენაში, თავისუფალ დროს ხატვას და მუსიკას ვუთმობდი.

მორჩედნენ, უცხო ენებზე გამეგრძელებინა სწავლა, მაგრამ გადავწყვიტე, ინგლისურის გარდა, კონკრეტულ სპეციალობას დავეუფლებოდი. ეკონომიკური და სოციალური გეოგრაფია ამჟამად პერსპექტიული დარგია და მეც აქეთ გამომიწია გულმა.

როდესაც ამ სპეციალობაზე ჩაბარება გადავწყვიტე, საგამოცდო საგნებში გაძლიერებული მეცადინეობა დავიწყე.

პირველი გამოცდის წინ ძალზე ეღელვები, მაგრამ ჩავბარე თუ არა, მივხვდი, საერთიულო არაფერი მქონდა.

* * *

ფიზიკის ფაკულტეტზე კარგი შეკსება მოვიდა. თუ წინა წლებში აქ კონკურსი თითქმის არ იყო, ამჟამად მდგომარეობა სასიკეთოდ იცვლება. ბევრმა აბიტურიენტმა „ფიად დატვირთული" ბიოგრაფიით მოაკითხა უნივერსიტეტს.

ერთი მათგანია **თეა ხარიტონაშვილი.**

უკომენტაროდ გაგაცნობთ მის მონაგებებს.

პირველი ექსპერიმენტული სკოლის მე-9 კლასიდან გადავიდა საბუნებისმეტყველო ლიციუმში. უზომოდ უყვარს პროგრამირება, ფიზიკა, მათემატიკა, ბიოლოგია. უკანასკნელ ხანებში ყველაზე მეტად ფიზიკამ გამიტაცა.

1995 წლის 30-ე კლასის:

სიგელი — მათემატიკაში მიღწეული წარმატებებისათვის (განათლების სამინისტროს სიგელი).

სიგელი — კონფერენციაზე წაკითხული მოხსენებისათვის (თბილისის უნივერსიტეტის გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის სიგელი).

მესამე ხარისხის დიპლომი — ინფორმატიკაში მოსწავლეთა რესპუბლიკურ კონკურსში გამარჯვებისათვის (სოროსის ფონდის დიპლომი).

1996 წლის. 30-10 კლასის:

მეორე ხარისხის დიპლომი ნორჩ პროგრამისტთა მე-4 რესპუბლიკურ კონკურსში გამარჯვებისათვის.

22-27 აპრილს უნგრეთის ქალაქ ვიშეგრადში მონაწილეობდა ახალგაზრდა მეცნიერთა საერთაშორისო კონფერენციაში, წაიკითხა ინგლისურად მოხსენებები ინფორმატიკასა, ეკონოგიასა და მათემატიკაში.

იხ. მე-11 გვ.

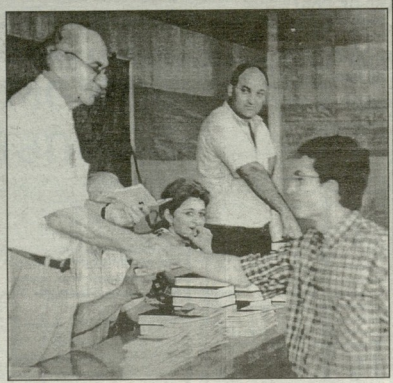

სურათზე: გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის დეკანი, პროფესორი ოთარ ხმალაძე საზეიმო შეკრებაზე პირველკურსელ ოთარ მამარდაშვილს გადასცემს სტუდენტის ბილეთს და ბიბლიას.

გივი შეყილაძის ფოტო.

ინფორმაცია

ქიმიის ფაკულტეტზე ექვსი სოროსელი მოვედით

გმის გაკეთება და ნიჭის პაგივსცემაა. მაღლიერაა ცხებული მათი საქმიანობა.

უჭირს ღელს საქართველოს... უჭირს ჩვენს მრავალგანცულ ქვეყანას, ირრდილება ქართველი კაცის ნიჭი და უნარი, მაგრამ სულით ულრეკთა შორის განსაკუთრებით მეგონა ახალგაბრწყინა. ჩვენმა შემართებამ და ძალისხმევამ უნდა შეეუმსუბუქოს ქვეყანას თავსდაგუნილი უბედურება.

სწორედ ამ რწმენით ვიწყებთ სგულენგრძობს.

იოსებ ბეგაშვილი,

თბილისის 184-ე სკოლასთან არსებული ლიცეუმის კურსდამთავრებული.

დასასრული. დასაწყისი
იხ. მე-5 გვერდზე.

სურათზე: ნუგზარ ღვთაძე (ჭიათურის მრავალპროფილიანი ლიცეუმიდან), ნინო ფირცხალავა (ეუთაისის საბუნებისმეტყველო ლიცეუმიდან), იოსებ ბეგაშვილი, ნოდარ მახარაშვილი (თბილისის 99-ე საშუალო სკოლიდან), თამარ ლომიაშვილი (თბილისის ილია ვეკუას სახელობის 42-ე საშუალო სკოლიდან), გიორგი ტიტვინიძე (თბილისის მე-6 საშუალო სკოლიდან).

ᲙᲝᲜᲢᲐᲥᲢᲘᲡᲘ

ᲙᲕᲚᲔᲕᲘᲡ ᲡᲐᲒᲐᲜᲘ: „ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲣᲚᲘ ᲡᲐᲚᲝᲜᲘ“

1-5 სექტემბერს ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სხლეთა დარბაზში გაიმართა საერთაშორისო კონფერენცია, რომლის ინიციატორი და წარმმართველი იყო უნივერსიტეტის გერმანული ფილოლოგიის კათედრა. კონფერენციის მონაწილეთა უმრავლესობა გეგინენვიდან (გფრ) ჩამოსული სტუმრები იყვნენ: გეგინენვის უნივერსიტეტის პრეზიდენტი, პროფესორი პანს ლუდეკე მრაბიერი, ამავე უნივერსიტეტის ვიცე-პრეზიდენტი, პროფესორი ფრიე პაული, პროფესორი ჰორსტ გურკი, ლექტორები რობერტი სამპანოსკი, ჯანე ტრაპოი, ანკე ფეტკენი; მიუნპენიდან – პროფესორი პაინე ფოლინგერი, ლექტორი ეპერპეიოლელ ფოლინგერი; ბერლინის დამოუკიდებელი უნივერსიტეტიდან – პროფესორი დიტერ შეელანდი, ნიუ-იორკის მერლენის უნივერსიტეტიდან – ლექტორი ენ ბ. ბარდინერი; თბილისის უნივერსიტეტის წარმოადგენდნენ ალეკსანდრე ეარტიშია, ნელი ამაშუკელი, ეიგი თეფსაძე, ანალ ანდრონიკაშვილი... კონფერენციის ძირითადი პრობლემაგიკი აქცალური და მნიშვნელოვანი იყო ლიტერატურული ხალოვნების, ინგერსპეციალური ლიტერატურული ურთიერთობების და ინტერკულტურული პროცესების თავისებურებათა წარმოჩენის, განსაზღვრის და გაანმრების თვალსაზრისით.

კონფერენციი ვანსხა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორმა, აკადემიკოსმა რონინ მარგველაშვილმა, მისასალმებელი სიტყვით ეამოვიდა გეგინენვის უნივერსიტეტის პრეზიდენტი, პროფესორი პ. ლ. მრაბიერი. შესავალ მოხსენებებში ეერმანული ფილოლოგიის კათედრის ეამგეკრ, პროფესორმა ა. კარტოშამ მსმენელებს ეაიანსო საქართველოს ისტორიის არსებობი მოიმენდები, რომლებიც ხელს უწყობდნენ, ან პირიქით, აფერხებდნენ საქართველოს კულმურს ევროპის ქვეყნებთან და, კერძოდ, ეერმანიასთან.

მოხსენებების თემაიეიკა თავიანთავად შეეყვეკლეს დასმული პრობლემის მნიშვნელობაზე და მის მრავალმხრივ მიმართებებზე სოციალურ, კულტურულ და ინტერკულტურულ ასპექტებთან ერთ, ამავე დროს, ამა თუ იმ ქვეყნის ლიტერატურული ხალოვნების სპეციფიკასაც ეელენს: „დოიტიმის ხალონი“ (პ. ეურეი), „ეერმანული ხალოვნის ინგერსპეციოლალური ქნელი (1750-1914)“ (ვ. ფოლინგერი), „ბოპეპა“, როგორც სეხეკულტურული ხალონი. ეერნინგერეი, ეუნსი და ეკეთბეკეესი ბეერლინის ხელოვანთა ჯგუფი – „ბეეი ეოეჯი“ (ფ. პაული), „ლიტერატურული წრეეთის რომანეეიკა და ეირეკეალური ხალოვნის ინტერნაციონალურობა“ (რ. სამპანოსკი), „ხაეპრეთის ხელი და ხელების ხაებრი“ (პ. ერაპოი), „ეოეპეს ჯეეფი“ – ლიტერატურული წრე ფრანსეულ-ეერმანული ეიეეკალ-ეამოეკლისა და ინტერკულტურული ურთიერთობებისათვის“ (ა.ფეტკენი)... ქართულ სინამდვილეეს ამ ძველზე.

ცალკე უნდა მოეთხსენოთ პროფესორ პ. ლ. მრაბიერის მოხსენება – „ეანმპანათლებლობა, ადამიანის უფლებები და პოსტმოდერნული ეიონები“, რომელიე ეიონდიელ სფერის ეანეკეკეთნეეიოდა, მაგრამ თავისი არსით ეხმაურებოდა კონფერენციის ძირითად პრობლეკეეს.

მრავალი საყურადღებო მოსაზრება, ადარეკეეე, შეეეკეეა ლ. ეეის ქეკეკ. მოეხსენებლებისაკი მრავმინდა. „ეთი ეკელნრეეი ეკ ფრითოვანება გამოიწვია ეკეეე

ისტორიიდან

...„ბომბავენ!, ბომბავენ!“

ოლეგ ბასლიაშვილი შეკითხვაზე — თქვენი ბავშვობის ყველაზე სამახსოვრო მოგონებები — პასუხობს: „ასეთი ორია: ომის პირველი და უკანასკნელი დღეები. მახსოვს 1941 წლის 22 ივნისის დილით (ნათელი, მზიანი დღე იყო), ბიჭებთან ერთად კინო-თეატრ „კოლიზეიში“ ნავედი, (დღეს იქ თეატრი „სოფრომენკია“). ფილმში ეარანდაში მონანილეობდა. ვიყიდეთ ბილეთები, მხიარული განწყობით ველოდით ჩვენს კერძთან ეკრანზე შეხვედრას, რომ უეცრად ლეკიტანი რადიოთი აცხადებს საბჰოთა კავშირზე პიტლერული გერმანიის ვერაგული თავდასხმას. ექვსი-შვიდი წლის ბიჭებს, რა თქმა უნდა, არ შეგვეძლო მოვლენის ბოლომდე აღქმა, მაგრამ იმის მხილველებს, თუ როგორ შეეცვალათ გამდელეთის სიფეი, ყველაფერი მშფოთვარე და ნაღვლიანი გახდა, მიეხედნიო, რომ მოხდა რაღაც საშინელი და გამოუსწორებელი.

და 1945 წლის 9 მაისი. მანამდე ორნენენ-ადანბეგარი ჩვენ მამის სამშობლოში, თბილისში ვცხოვრობდით და წინანა შემოდგომაზე დავპრუნდით მოსკოვში.

როგორც კი შეეხებავთ ფაშისტების კაპიტულაციია, ჩვენი ეზოს ბავშვები ნითელ მოედანზე გავიქეცით. მე მიმქონდა დროშა, რომლითაც ფრონტზე დალუპული ჩემი უფროსი ძმა ომამდე დადიოდა დემონსტრაციებზე. ცრემლი, ყვავილები, სიხელეები, უსაზღვრო ბედნიერება — აი, რა შემორჩა ჩემს მეხსიერებას. და, კიდევ, ქუჩებში წარმოუდგენლად უამრავი ნაყინი. ომგადახდილი მეომრები მათ ყიოლობდნენ და ბავშვებს და გამვლელებს ურიგებდნენ. და კიდევ მახსოვს უტოლოოვის ჯაზი, მთელი დღე შეუსვენებლად რომ უკრავდა სვერდლოვის მოედანზე“.

თბილისში ჩამოსულმა ირინე ილინსკაიამ მუშაობა დაიწყო თბილისის უნივერსიტეტის რუსული ენის კათედრაზე, რომელსაც პროფესორი დიმიტრი მგელაძე ხელმძღვანელობდა. იგი ლექციებს უტარებდა როგორც რუსულ, ისე ქართულ სკოლადამთავრებულ სტუდენტებს.

პროფესორი თინათინ მრევლიშვილი იგონებდა: „ირინე ნეკრგის ასულის მეუღლე ომში იბრძოდა, ხოლო მოსკოვში საალყო წლებში იყო შემოღებული. ირინე ბევრს ეშინოდა, რომ საღამოობით პიერ ბეზუხოვივით დადიოდა მოსკოვის ცარიელ ქუჩებში, არასოდეს კარგავდა იმედს, რომ ქალაქში ელვა შედრეკნილივით აჩქეფდა ბოლ-ცოცხლე და არაკეთილ შემოსვევაში არ დატოვებდა შშობლიურ ქალაქს, მაგრამ თბილისში ნამოსვლა გადაწყვეტა მხოლოდ თავისი ვაჟის გამო. თუ როგორ იყო პატარა ოლეგი მოსკოვის გამუდმებული დაბომბვით დამფრთხალი და შეშინებული, ერთმა შემთხვევამ გამოიჩინა. მაშინ კალინინის ქუჩაზე ვცხოვრობდით და ჩვენი სახლის წინ ტრამვაის გაჩერებაა და მოღვაწეობაზე მცირე ინფორმაცია ასეთია:

ცამეტი წლისა გახდა საგრეო ვაჭრობის სამინისტროსთან ჩამოყალიბებული ოვითმოქმედი თეატრალური კოლექტივის წევრი, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ცენტრალური საბავშვო თეატრის დირექტორი ნ. სოკოლოვი. მხატ-ის სკოლა-სტუდიის დამთავრების შემდეგ განაწილებით მუშაობდა ვოლგოგრადის დრამატულ თეატრში, შემდეგ გადავიდა ლენინრადის კომკავშირის სახელობის თეატრში, მალე, 1959 წელს, გიორგი ალექსანდრეს ძე ტოვსტონოგო�طططططط

1952-57 წლებში თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტზე სწავლობდა თბილისელი სიმა ჯანაშვილი, რომელიც 1975 წელს საცხოვრებლად გადავიდა ისრაელში.

ჯერ კიდევ სტუდენტობის პერიოდში შეიმჩნეოდა, რომ მას უყვრდება კალამი. ეს ნათლად გამოვლინდა ისრაელში ცხოვრებისას. იქ მან დასტამბა რამდენიმე წიგნი და ალტერნატივ მოღვაწეობს ისრაელის ქართველურივან გამოცემებში.

1995 წელს თელ-ავივში გამოვიდა მისი წიგნი „ცხრამეტი წერილი მეგობრებს, ერთი კი"..., წინათქმაში ავტორი აღნიშნავს: „ჩემი ცხოვრების საუკეთესო მოგონებები თბილისს ეკუთვნის. თბილისი და საქართველო ჩემი ბაგშვობა და ყრმობაა, ჩემი ქალაქისა და დედოფლის დასაწყისია და მათი სიყვარულით მე ჩემი წარსული, ჩემი თავი, ჩემი ცხოვრება მიყვარს. ეს სიყვარული ჩამოვიტანე ისრაელის მიწაზე".

ცხრამეტედან რო ერწილი თბილისის უნივერსიტეტს და მის დიდ მესვეურს ნიკო კეცხოველს ეძღვნება.

მკითხველს ვთავაზობთ ამ წერილებს.

ცხრამეტი წერილი მეგობრებს, ერთი კი...

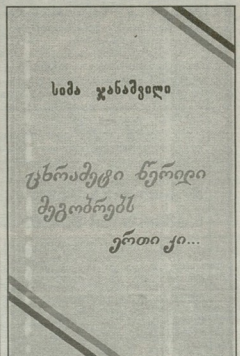

ნიკო კეცხოველი და აბიბურიენკოობის 8 დღე

ჩემმ ოდინ ოცენის შესრულება, სამედიცინო ინსტიტუტში მოწყობა, შეუძლებელი აღმოჩნდა; მსურველთა მეგიდ გამრდილ როდენობის ინსტიტუტე ვერ იტევდა და იმ წელს, საერთოდ თბილისელთა მოლება არ წარმოუბდა. ხელოვნების დიდი მოგრფიალე, ხელოვნების ბმას ვერ ავარჩევდი, ჩემს უსუსურობაში დარწმუნებული; ამიგომაც ჩემი თავი თვითვე დავსაჯე და პუმანიგარულ საგნებსაგ ვეკრდი ავუარე.

და აი, სამწო�ის აგუსგაგთ ხელში ედგაგარ უნივერსიტეტგის დასახესების დგიის წინ და არ ვიცი, რომელი ფაკულტეტგი ამოვირჩიო.

უნივერსიტეტგში პირველად ვარ, მანამდე კი ბევრჯერ მოოცესგია შემეხედა მისი ეკლესიის მიგნით.

და ამ, სადაც პირველად შევდეკ ფეხი, რაღაც ლამაზი აღემაღლთი მაუსესს; არეკული ერომანსგთმი შიმიე, სიხარულიე, მოლოდინიე.

ბევრი ბიბლიეგი შემფოთებულიხა. ეკითხულის: რაგომ? ბევრი მათგანის განცხადგბა არ არის მიღებული, თუნდაც უმნიშვნელი შეცდომის გამო – რეკომოის მეკირი მოთხოვნაა, უნივერსიტეტგში შემსულელის განცხადგბა უშეცდომოდ ეკ უთუოდ საკუთარი ხელით უნდა ყოფილიყო დაწერილი.

უნივერსიტეტგის რექტორის სამკაცრეს ლეგენდაები დადის! კრძალვას უცნაურ ჩაცმულობას, თმის არასწორს, მოუკეკბულ ვარცხნილობას, სამკაულებს გარეგას, არ მოსწონს ბევრის სახელიე. შემოვბედავთ მკაცრი რეკომ, რომლის შესანიშნავლებას შემთხვევაში, ხალვერეგი უნივერსიტეტგიდან ირიცხეგა.

უკეკლეტგების დასახელებას ვრცელი სიიდან „ქმია" შეეარჩეე, რამდენიმე ეს წელს დიდი კონკურსი იყო. იქვე ეწერ განცხადებას; ჩემი სახელი „სიმა", რომელიც დაბადების მოწმობის მიხედვით შესაგან უნდა ყოფილიყო ჩაწერილი სპეკეიანში, პირდაპირ მიუთითებს ჩემს ეგრაელ წარმომობაზე.

განცხადება მიღებულია, გამოცდებზე დაშვებული ვარ და აბიგურიენგის ფურცლით ხელში გარეთ გამოვდიგარ.

40 წელზე მეგი გიეიდა მას შემდეგ და მაკვირს, როგორ ცხადად, სათლად მახსოვს ყოველი ფეხ, ყოველი წუთი, თითოეული გამმეფელი, ყველა გმელილი ადგილთა, ყოველი კუთხე; როგორც სიძლიერით შემორჩენილი ეს მოგონებები და ბრე მინდა გამოეგზიეთ რაიმე.

ყველა ადამიანს აქეს თავისი მოგონებები, თავისი ძვირფასი ადგილები, ჰკავს საყვარელი, ხალვაყვანილები ადამიანები. მე კი ამ მოგონებებით მინდა ალენშნო ხსოვნა ამ ძვირფასი ადამიანებისა, რომელთა როლი და გავლენა დიდი იყო არა მარტო ჩემთვისაც ჩვეულებრივ პიროვნებებე, არამედ საკაეთებრო მნიშვნელობაც გააჩნდათ.

1952 წლის პირველი აგეისგის დღეკან! უნივერსიტეგების დიდი, რკინის ჭიშკარი გადაკეტილია. მკაცრი მეთვალყურეობით მიეჩინთ მსოლოდ ბბიგურიენგები მდლის, გარეთ კი ეამრეგი ბეულმეტგეკეგი იყდის.

პირველი გამოცდა ქიმიაში ეკუიქეს. აღნიშნული ბუდიტორიის წინ ბბიგურიენგებს დიდი ჯგუფი იყდის. მუსგალ 9 საათზე ფურეფანში ბრეე მამაკაცი მოიბიჯეგს. ჩვენი ბუდიტორიის წინ დგება, ეკეესპლეგს, ეკეეტრეული ხელით ბუდიტორიის კარეგს ალეეს და ჩიგნით ეკეხმიხს!

ეკეესნი მიეხედი – ეს სანქარეველის ლეგენდაგდ ქცეული უდიდესი მეეინერი, ბუნების დიდი მუსაიდეუმლე, უნივერსიტეტგის **რექტორი ნიკო კეცხოველი** იყო!

კარეხთან მდგარი ბბიგურიენგებეგი ჩიტეგბეგთ დგორსნენენ, შემოიფანანენ, ეანმე ეგიდეენენ, მე კი, ეს განმორჩნილი, მორიდებული ეოოეოხა მის პარისპირ აღმოეჩნენი, ეარის იფმა ეერ ეგეეეკ და საკამეფლო თოახმი პირველი, მარეო მეეედი. როდესაე ბბიგურიენგებმა ბუდიტორიაში ნეულენა ფეეეს მემოსეკ, საკამოფლო კომისიის თავმჯდომარე ეეკეე ჩემს ფურეელს ამოეწმებდა, ჩემი გამომეფლელის დაეერინდ „ფრიიეს" ხელი მოიეარა და გარეთ გამოეკედ!

ჭიმერის გარეთ მომლოდინე ეკელმეგაკერეეი ჩემს საკამოფლო ფურეკეს – პირველი ნიმნაი ხელიდან ხელში ეკადასეემენენ ეერმანეკეს და ჩემამდე ძლიეს მოაღწია. მე კი ადგილ სახლში მეკლიდ.

მეორე დილით უნივერსიტეგეში მმიგადგმა თანაკკასელის სახლს რომ ჩაეკვარე, მას ფანჯრიდან მემაგკეკინა, რომ ამ დღეს გამოგანილ პირველ „ფრიიაეს" გამეეი „ეადმარკეეა" დიდი სკგაგით გამოხმაკერნაა, რაც ეკეეკამე მეგიდ ჩემი სკეოლის დირექტორის გამარეეია ეკამეეი ჩემს სახელსა და ეკეთაან სკოლის დასახელებასაე იეყოსნიენოდა).

მეორე დღეს ინსკანსრის გამოეყლის შემდეგ, უნივერსიტეგის ეზოში გამოსულ ეოოგანთა ჯგუფს ისეე ნიკო კეცხოველი მეეიგეედა, ეკეესას მოეკეესალა, რაგორმეაე მე თავეზე ხელი ეკადასსეკა, ეერე ახლოს მდგარე სკამმე მიეკეითითა, თეეითონ კი სკამთან ახლოს ეაჩეკნ ძირას მოიკალთა და ეკასაუბრეკნ დაეკეწყეო. ეს მართალე ბუმბერაზი ადამიანი თანაკკოლეეეთ ეკეესაუბრებოდა.

საიეყარი რაკ იყო!

ფიიმსხერა მასზე ბეეხერი მრისსანეგის წარმოდგენა, იეკი ეუბრალეოსნა და თავმდაბლოსნი მარავანდეედთ მეემოსა.

ბბეიგარს ეერეკეე დღეს კი „ეემიკეოსეგნი" ბოლი გამოეკეს ვაბარეკდთ ქართული ლიტერაკურის წერასა და ფეკიერმა.

ბბგიონალი მქონდა, უნივერსიგეტგში ქართულ წერაში უმალესი შეფასეგბა – „ფრიიაეი" არ ეწერეგბო. ჩემთვის ამაზ მნიშვნელოვნაა ალარ ქმნილდა, რადგან ეკეკე საკმაო ქულები მქონდა და „ეკეულს" ეარდა ეკეეკი ნიმნაი გამოსეული იყო. ხერეული კი ქართულ წერაში კარეი ნიმნაია, ძალიეი მქონდა.

4 სხეადასხეა ფაკულტეგების 300-მდე ბბიგურიენგი ერთად ვაბარეკდით ქართული წერის გამოეკლის. დაფაგზე ეკეკე დაწერილი სამი თემიდან არე ერთს არ ეირჩეკ, მომმაგებეკი არ მაქეს! ეკელოდენი შეთხეკ, თავესეკეალი თემის დაფაგზე დაწერამ, რაც სათეკნა!

და აი დაიწერა: „ჩემი დიდი სამმხილის ბუნერჩინი სამდიდრეკნი", თემა ეეხოა ჩემთვის, არც ეს მქონდა, მაგრამ სხეა ეარა არა მაქეს, ეს ეუნდა ავარჩიო!

ბეერი ნამეშეკნრს ეკეკე ბბარეკდა, რიალეკ მე წერა დავიწეკ, გამიჭირდა თემის გამეკა, დრო ალარ იმეენდა, ხელ ორი ეკეერდი დავწერე და ნაწერი ჩავბარე, ეკადგრონიდან იმედგაეეკეეული ვგამეეკ! მეანანეკოდ წინა დღეკის წარმაგების დაკარეკვ და ისიე ქართულ წერის ეამი, რამდეკ ეკეკეამე მეგი იმედი მქონდა.

საღამოს, იმავე დღეს, ქართული ლიტერაკურის ეეკარ გამოეკლს ვაბარეკდით და წერამი მიეტეკთ ნიმნანეკ ეე შეეიგეკეთ.

ხალა ბარეკეეს, ფრონგ ალრე გამომძანანეს, რამაკ შემაშფოთა (ჩაჭრილ ხკეულეგეკეს) ალრე, ეკალეკ ალკოთანეეგნენენ ეკეკ ნიმნანს, შეეიარნი გამოეკდა ალარ იყო საჭირო).

ორმაა ახალეგამრეკ, ხასლიდანმა ქალეი ღიმილით მამალოეს თეკეკ ხასლეთი „ეიმაო" მომმართეს, მანეე შეთხეკ ეერაკეკი ეკეკეკ ეარა; ჩვენ კი ხეემაკერ განხრთალ ბეკეკეკ დამმაკრეკეულიო – მოთხრეკ, ეერაკეკთან მამართ ნიმპპათია გამოხატეკ, დაბადების ალეიალი ეკეკეკ გამომეკითხეკ და ღიღიად გადაეკეკეკ ჩემი ნაწერი მიჩეკენ.

არდავიწყება მოუვრისა

რამდენიმე ხნის წინათ ივანე ჯაბახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობამ ჩაგარდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის, აკად. სიმონ ჯანაშიას სახელობის საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის და საისტორიო საზოგადოების ერთობლივი სამეცნიერო სხვია მიძღვნილი ცნობილი ეთნოლოგის, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორ გერცელ აბრამის ძე ჩაჩაშვილის ხსოვნისადმი.

სხდომა გახსნა და შესავალი სიტყვა წარმოსთქვა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორმა აკადემიკოსმა როინ მეტრეველმა. ბატონმა რექტორმა მოკლედ ისაუბრა პროფესორ გერცელ ჩაჩაშვილის სამეცნიერო და საზოგადოებრივ მოღვაწეობის შესახებ ქართველ ენციკლოპედიათა, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში და გასულებული მეცნიერი მოიხსენია რიგორც ქართველი ეპრაელების პრწყინვალე წარმომადგენელი.

პროფესორ გერცელ ჩაჩაშვილის ცხოვრებასა და მოღვაწეობაზე ვრცელი მოხსენება გააკეთა ეთნოგრაფიის კათედრის გამგემ, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტმა, პროფესორმა ვახტანგ ზანიკაძემ. მომხსენებელმა ისაუბრა ღვაწლმოსილი მეცნიერის მიერ განვლილ გზაზე სკოლის მერნიდან უნივერსიტეტის აუდიტორიამდე.

გერცელ ჩაჩაშვილის 12-წლიან სამეცნიერობაზე აკადემიკოს ს. ჯანაშიას სახელობის საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმში ისაუბრა დოცენტმა გ. გასხურაშვილმა.

ქართველი ეპრაელთა ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მუზეუმში გერცელ ჩაჩაშვილის მიერ განეული ღვაწლის შესახებ ისაუბრა აღნიშნული მუზეუმის დირექტორმა, პროფესორმა შალვა წინუაშვილმა.

გერცელ ჩაჩაშვილი და ქართული ენციკლოპედია — ასეთი იყო ენციკლოპედიის ისტორიის რედაქციის გამგის შოთა ცირეკიძის მოხსენება.

მოგონებებით გამოვიდნენ ცნობილი ქართველი მეცნიერები: პროფესორები გიგი ფორფალია, აკადემიკოსი მარიან ლორთქიფანიძე, პროფესორები ჯულიეტა რუხაძე, თინა ოჩიაური, ირმალი ხუციშვილაძე, დოცენტები ლოტე ჩოლოყაშვილი.

გამომსვლელებმა ვრცელად ისაუბრეს მეცნიერის პიროვნების, სამეცნიერო და პედაგოგიური მოღვაწეობის შესახებ. განსაკუთრებული სითბოთი გაიხსენეს ის წლები, რომელიც აკადემიკოსად გარდაცვალილ მეცნიერთან.

სამეცნიერო სესიის ესწრებოდნენ ქართველი ეპრაელთა ინტელიგენციის წარმომადგენელები.

ეს სესია კიდევ ერთი ნათელი დადასტურება იყო ქართველი და ებრაელი ხალხების მრავალსაუკუნოვანი მეგობრობისა.

თეიმურაზ გვიმრაძე.

დიდი ხელოვნების ზღურბლზე

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველ კორპუსში, სამის ხუნდალის სახელობის 107-ე ავდელიონია უნეველად გამოიცერბოდა. აქ მოეწყოთ სახეთი და გამოყენებითი ხელოვნების სამუშაოების გამოფენა. ამ დღესვე ნაგარდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ხელოვნებისა და პუბლიკურულ პროფესიათა ფაკულტეტის სახეთი და გამოყენებითი ხელოვნების სპეციალობების კურსდამთავრებულთა საღიპლომო ნამუშევრების დაცვა.

ეს იყო სწავლების პირველადი, ღღის დასწრებული ფორმის სტუდენტთა პირველი გამომეფენის ნამუშევართა დათვალიერება, მათი პროფესიული ღონის განსაზღვრა, იმ ეოფნისა და შემოქმედებითი უნარის შეფასება, რომელიც ახალგაზრდებმა ხეთი ნლის განმავლობაში შეძინეს და გაიოავეს უნივერსიტეტში. ფიპლომის დაცვამდე ყველა დიპლომანტმა სტუდენტმა სახელმწიფო გამოცდა ჩააბარა მსოფლიო და ქართული ხელოვნების ისტორიაში. ეს ჩვენს ფაკულტეტზე დანერგული ნისტგტთა მომმაღეების, არამეფე ერეფილუი, ხელოვნების მრავალსაუკუნოვან ტრადიციებში და მის მრავალფეროვნებაში გარკვეული პრაქტიკისა მსაგერების, მომავალი პედაგოგების აღმრდის. ამიგომ ხელოვნების ისტორიის შესწავლასთან ერთად, ჩვენს ფაკულტეტზე დიდი ყურადღება ექცევა ისეთი თეორიულ-პუმანიტარული ფიხეკლინების დაუფლებას, როგორცეიცაა: ფილოსოფია, ეთიკეკა, ფსიქოლოგია, პედაგოგიკა, რელიგიის ისტორია, ამას თან ერთვის მოგალსანეკერსიტეტო სავნები და უეხო ენები. ამასთან მოავარ ამოცანად მიეინნეთ სასწავლო პროცესის ისე წარმართვას, რომ თეორიულმა დისციპლინებმა სამრალლმ უარყოფითი გავლენა არ მოახდინოს პრაქტიკულ-მსაგერული დისციპლინების მესწავლაზე.

ამის ჭეშმარიტი ღვინსწარეაია იყო სწორედ წლევანდელი გამოცდები და საღიპლომო ნამუშევრების დაცვა.

სტუდენტებმა მრომეი წარმოადგინეს შემდეგი სპეციალობების მიხედვით — ფერწერა, გრაფიკა, განსაკუთრებული მსაგერული მოდელირება. მეორე სპეციალობის სამსახეთარწლიანი და მეორადი სწავლების სტუდენტთა საღიპლომო ნამუშევრები დაცულ იქნა დეკორატიული ქოლეჯისა და სალხური რეწვის დარგში. ფერწერაში საღიპლომო მრომების ხელმძღვანელი იყო პროფესორი მამია ახიბაძე. გრაფიკის სპეციალობით — ნანა ბუაძე და მალხაზ კაციელეიანი ბერძენიშვილი, მოდელირების სპეციალობაზე — ბაგრატ გიმო ბერაძე, ხოლო დეკორატიული ქსოვილებისა და ხალხური რეწვის სპეციალობაზე — ბაგრატ დავთო გაბაშვილი.

ყველა დაიცვა საღიპლომო ნამუშევარი სპეციალობის სპეციფიკის მიხედვით შესაბამის მასალაში იყო წარმოდგენილი, თავმაკური ფერწერული გალიეები, საშუალო და დიდი ზომის, ძირთადად ფიგურაგული კომპოზიციისა და ყარნული ხასიათის ეეიმაჟის ფორმით, გრაფიკული ილუსტრაციი — ნახაკების სერია მესწრულებული მერეული ტექნიკით, მალის ძაფით ნაქსოვი, ბუნებრივი და ქიმიური საღებავებით დაფერილი ფარდაგები, ბოგბელები და თეკვები, ქარაულობა. მოდელირების საღიპლომო ნამუშევრები წარმოდგენილი იყო, თუ შეიძლება ასე თქვეს, სრული ეიკლეთ. შესანიშნავად მესწრულებული ნაეხკოში ალაბეტგებიდან დაწყებული, თეორიულად გაბრეული ბეკეთა, ბანერეესთ ილუსტრაციებთა და ნამუშაო ნახატებით მეფენილი საღიპლომო შრომით და მმა მოდელებით დამთავრებული. გამოეფენი მეკერალი მოდელების ფეხსნსტრარებას უნივერსიტეტის საიქო დარბაზის ხეენიზე შესაბამისი მუსიკალური გაფორმების ფონე ახალგაზრდა მანეკენი ეოეოინები ახალნენეს.

ხელ მალე თბილისის უნივერსიტეტის საიქო დარბაზში, სადაც სეეიალურად დაპროკექტეული პოდიუმი და დამაგებითი განთეა დამონტაჟდეეა, ადელის დაიდეს მანეკენთა ხაუნეევრსიტეტო ტალაა-ტანეთა, რომელიც შესაბამისი ბუნებრივი მონაკეკეთით დაკალილებულ ახალგაზრდებს მოუერის თავს. კინსტრუქტორებსა და კერეთს თანამეეფრიეეე ლაბორატორიის ინტენსიური მუმაობა საშუალებს მოეეეეეს, მოდელების რეკლამას რეეეალურ ლეი ხასიათი მიეეეთ და მხოლოდ დიპლომების დაცვასას არ შემოეეეგარლეთ მათი სრულფასოვანი ჩვენებით.

ყველა საღიპლომო ნამუშევარი საკმაოდ მაღალ ღონეზე იყო მესრულებული, მაგრამ, ჩვენი აზრით, ეს ეა ბრალი, რეალური ეეეეეეარსება საღიპლომო კომისიამ დაადასტურა, განსაკუთრებულ აღნიშვნის იმსახურებს მალეა მანკეკალაძის ფერწერული საღიპლომო ნამუშევარი — ფიგურაგიული, სგიდამეეეეი კომპოზიციისა და აბსტრაგირებული ეეეიმაეის სახით. ორიგე ნამუშევარი გამოირჩევა სახიაძონენ ფერწერული კოლორიტით, გაამრეული კომპოზიციური თარეითა და შინაარსობრივი სიღრმით. ალეზე საინტერესოა გიორგი ლეონიძის ნაწარმოებების მიხედვით მესრულებული ლეკან კეხაეეიის გრაფიკული ნამუშევრების სერია (მერეული ტექნიკა). იეი ნაგიფი მესრულებითა და თემის შინაარსობრივი წედმის უნარით გამოირჩეეა.

განსაკუთრებულად ეეხსრს გამოეყოთ მოდელირების სპეციალობის კურსდამთავრებულთა — ლიმი კეკეკეიას, თინა კაპანაძისა და ლეკა ლაღიძის საღიპლომო ნამუშევრები, რომლებიც თემატური მოდელირების (ძველი ეეეეიკის მოგიეეეი, რომანტიკეკეული ქალი, რენესანსული მოგიეეეი) სინეკერესო ნამუშევრებს წარმოადგენენ.

ეკლადიერ ასათიანი,
ფოეეეტი, სახეთო და გამოყენებითი ხელოვნების კათედრის ეამეეე.

სურათზე: მიმდინარეობს საღიპლომო შრომების დაცვა.

იცავენ საღიპლომო ნამუშევრებს

ცხრამეტი წერილი ეეეეოკრეკეს, ერთი კი...

ჩვეს ეაოიკვანს სამნალენი არ აქონდა, როდესაც ჩვეი არე ოე ლამაზი ნაწერის ბოლოს წეოეეი მელნით დაწერილი „ფრიალი" ამოეეეეთე, რასაე ნიკო კეკეხოვეკი აწერდა ხელს.

გამოეეელეკს ეეკირი ლიეერეგერეიდან არაფერი ეკოთხავეთ, ამაი ნეეეეე ეეგალეთ ეამეეეეთ, უნივერსიტეტის რექტორს დამოწმებული იმ დღის ერთადერთი „ფრიალი" ქართულ წერაში.

რა თქმა უნდა, ნიკო კეკეხოვეკს წარმოდეკენა არ ექნებოდა, რომ ამ ფეეიალი „ფრიალის" პაკრონი, ის ეოეეონა ეიეკვეი, გაფართოებული თვალეეთი რომ შეეეეეკრნდა პირველი შეეეეერნისას და პირველ გამოეედამეეე პირველი შეეედი მის მიერ შეეეეეკდა აუდიტორიაში.

ასე დაეეეერნალეეედა ეს არწეეისებური ადამიანი თითოეკეკ სტუდენტსა თუ აბიტურიენტს, ყველა ისეეე ნაამაეარი რომ ქეკეეეა, როეორც უნივერსიეეკის ეეონი თავეეი ხელით დაწერეკი თითოეკეკ ხე, ბეჭეი თუ ეკეკეენარი.

ამ მარიდეკ მეკეეერენის ეკემპანის ხაკეს ეეი ამაეადარ მამეკლიშეეეი, დიდი მადლიეი და ს�ოოხლის ღიდი მესაიდეკლეეეეეე

რჩეულთა შორის რჩეულნი

1997 წელი. მე-11 კლასი: მესამე ხარისხის დიპლომი — ნორჩ ფიზიკოსთა VI ტურნირში.

პირველი ხარისხის დიპლომი — ...

ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ. ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲘ
ᲘᲮ. ᲒᲕ-6 ᲒᲐᲒᲠᲫᲔᲚᲘ.

...მი — რესპუბლიკურ კონკურსში ფიზიკის დარგში გამარჯვებისათვის (სოროსის ფონდის დიპლომი).

სამაგისო დიპლომი — ინფორმატიკაში საქართველოს მოსწავლეთა რესპუბლიკურ ოლიმპიადაში ეროგონებს შორის საუკეთესო შედეგისათვის.

30 ნოემბრიდან — 8 დეკემბრამდე სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკაში საქართველოს ნაკრების შემადგენლობაში მონაწილეობას მიიღებს ინფორმატიკის საერთაშორისო ოლიმპიადაში.

ნანუკეტები ინტერვიუდან:

პირველ სექტემბერს სიახლის იგივე გრძნობა დამეუფლა, როგორც პირველ კლასში მისულისას, თერთმეტი წლის წინათ. თუმცა, მაშინ ბავშვი ვიყავი და ეს გრძნობა გაუცნობიერებელი მქონდა. ახლა კი ვიცი, ახალი შინაარსის ხანა იწყება ჩემს ცხოვრებაში. დიახ, პირველი სექტემბერი ჩემთვის მნიშვნელოვანი და შესანიშნავი დღე იყო. გავიარეთ ახალი ტელეობრივი, ელექტრონული ... ეს ფერი ... ეს ... ...

საქართველოს რესპუბლიკა
№229. შაბათი, 13 სექტემბერი, 1997 წელი.

რეპლიკა

აკაკი ასათიანი მუმიის როლში

აფხაზეთის ხელისუფლებისადმი მისი შეურაცხმყოფელი გამონათქვამები, უპირველესად თავად მს დამმშვენებდა, რადგან აკაკი ასათიანმა, საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეთან პერიოდში ქვეყნის ინ ბალხის წინაშე პასუხისმგებელმა პირმა მუმიის როლი მაშინ აიღო, როდესაც ვრს და სამშობლოს ხჭირდებოდა მისი პრინციპული პოზიცია, რომელსაც ეგებ სულაც აეყოლებინა ქვეყნისათვის 1991 წლის 22 დეკემბრის საბედისწერო გაჩოლა.

აფხაზეთის აგრესიმიერი რესპუბლიკის დეფინალი ხელისუფლების გაძეძეებისას აკაკი ასათიანს ის მაინც უნდა ახსოვდეოდა, რომ აფხაზეთის უმეტესობის სათავე მისი პოლიტიკური ზეობის კაბმ ეკმა უკვე მორეული. იგი აფხაზთათვის ამორგეფილი ეპონის საბუალებად.

ზურაბ ჩაჩუა, ზურაბ ბერიძე
ის. ამრაელ ბეკერიძე.

გახსენება

ანზორ კაკაბაძე

ათმა წელს ენერო ჩვენი დიდი მეფორმის **ანზორ კაკაბაძის** გარდაცვალებიდან. დრომ ოფლაფდაც ვერ ვანალა მისი ოჯახის წევრებისა და მეგობრების ეულისკაეული. ყველას მმაშე კაეფილი ეგაკლა ჩვენთვის საყვარელი ბაგინი ანზორი.

მას დღეს 60 წელი შეესრულდებოდა.

ბაგინმა ანზორმა შრომითი გზა შეფმოწეენით კეთილსინდისიერად და კიეკრად ენელეთ. სპეციალობით რადიონალინერმა თავისი შრომითი საქმიანობა, უნარი, ეოდენი და ნიჭი საქართველოში ეკელეგმის ენერთიანების საქმეს მოახმარა. იგო ჯერ ბათუმის ტელესაფაგრის უფროსი, ხოლო 1968 წლიდან შუმპოფან ტ/ბაბმელების სამნისაკრის რესპუბლიკერ ეკელეგმენტრის ჯერ მოაგარ ინეინრად, ხოლო შემდეგ მის უფროსად. იგი ყველგან სარგებლობდა უდიდესი სიეკარულით და პატივისეცმით, გამოირჩეოდა კაეკრკეკიობით და ისეკეულებით. შრომისმოყვარე, თავის საქმეზე შეეკრეულია, ეალენსად ხელეაწილი, თავისუფალ დროს ეეკარიდა მეგობრების წრეში ტრიალი.

ბაგინ ანზორს ეედიდესი წელილი მოეძღვის საქართველოში საკეკელეგნიი ქსელის გაფართოებასა და მისი ტექნიკური დონის მამაღლებაში.

ღირსეულად დაფასდა ბაგინი ანზორის ეეკარნი. იგო საქართველოს დამსახურებული ინეინერი, „სხტკ ეაპაკინ რადიოკ", დაჯილდოებული იგო ამკრანა და საქართველოს ნიეკელეთან და მეფლეში.

მოელოდნელად, 50 წლის ასაკში ჩვენდან ადამიანი, რომელიც თავისი ჰუმანურობით, კეთილშობილებით, სისეგაკეთ, საქმის უანკარო ეოფნით, ყველა მისი მეფორმის, თანამშრომლის მიმართ დიდი სიეკარულით და პატივისეცმით სარგებლობდა.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი სეეგაკეი სული.

საქართველოს კაპიტალისტიკური და ფეოსტის სპეციალისტების მეშვაკეთა ორგანიზაციისაგან ქოლეკტივი.

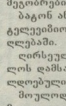

ლეკა ნონა ჭარბალაშვილი, მეუღლე ჯემალ ვეფხვაძე, შვილები გიორგი, ნონა, ლეკამილი, გაგიანა ვეფხვაძე, რძალი ნინო ბაზგაძე, სიძე ლავეთ ჩსხიძე, შვილიშვილები ჯემალი, თინიკო, გიორგი, რძალი თინა მიისურაძე, მამლაშვილები გაგა, ეიოა ვეფხვაძეეეი ეუწუბიან, რომ გარდაიეკვალა

ᲗᲘᲜᲐ ᲐᲚᲔᲥᲡᲘᲫᲔᲡ ᲛᲐᲛᲐ ᲭᲐᲠᲑᲐᲚᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲨᲕᲚᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲤᲛᲝᲠᲘᲗ

პანაშვილი 14, 15 IX, 5 ხ. გამოსვენება 16 IX, 3 ს. საბურთალოს ქ. 3 ა.

შვილები იმა, ნანა მაყაშვილები, შვილიშვილები ნინო, გოგა სოხაევები, ირაკლი, მამეა ათმეფილი, რძალები ნაილი ეურეფილი, ეკა ლორთქიფანიძე, ნინო ფეშკაშელი, სიძეები რეზო სოხაძე, ეკა დათუნაშვილი, შვილთაშვილები ქეთი, რეზიკო დათუნაშვილები, ფეიმნა, ნიკეშა ათმეფილები, მარიამ სოხაძე, ფეიილშვილი მოთა ნარიძე, ბიძაშვილები კაკო, ნუნუ ღეფნაშვილები, ოფელია, ნუნუ ინანაშვილები ეუწუბიან, რომ გარდაიეკვალა

ᲜᲘᲜᲐ ᲙᲘᲠᲘᲩᲙᲘᲜᲘᲫᲔ ᲐᲮᲚᲔᲚ ᲝᲜᲐᲨᲕᲘᲚᲘ

პანაშვილი 14, 15 IX, 5 ხ. გამოსვენება 16 IX, 4 ს. აგეკ-ᲨᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲡ ᲥᲝᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲛᲝᲮᲣᲚᲘ.

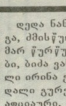

ᲔᲚᲔᲥᲡᲘ ᲩᲘᲜᲩᲐᲠᲐᲫᲔ
ᲓᲐ ᲡᲐᲛᲔᲓᲘᲡᲝ ᲝᲯᲐᲮᲘ.

გამოსათხოვარი

ᲕᲐᲚᲔᲠᲘ ᲩᲘᲩᲘᲙᲝᲕᲘ

ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲝᲡᲗᲐᲛᲘᲡ ᲓᲐᲚᲐᲯᲕᲘᲡᲐ ᲓᲐᲜᲘᲣᲔᲚᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲝ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲐ.

ᲕᲐᲚᲔᲠᲘ ᲩᲘᲩᲘᲙᲝᲕᲘ ᲓᲐᲘᲑᲐᲓᲐ ᲥᲐᲚᲐᲥᲘ ᲤᲝᲜᲗᲘᲡ 1944 �წᲚᲘᲡ. ᲓᲐᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲨᲝᲚᲘᲝᲑᲘᲡ ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲝ ᲡᲐᲙᲚᲘᲜᲘᲙᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ ᲤᲝᲜᲗᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲓᲘᲪᲘᲜᲝ ᲡᲐᲙᲚᲘᲜᲘᲙᲘᲡ ᲓᲘᲠᲔᲥᲢᲝᲠᲘ, ᲛᲝᲒᲒᲐᲖᲘ ᲒᲐᲛᲝᲥᲕᲔᲚᲘ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲡᲐᲯᲔᲠᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲠᲘᲒᲘᲡᲐ